

34. szám.
Augusztus 19. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapo** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal**: Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasáboz nompareille sor 10 kr.

XXVIII. kötet.

BAYREUTH.

BAYREUTH, Beyrájth, Bayreuth, Bajrájth,
Rád tartanak most nagy hajrát.

Bejrájth, Beirayth, Bayrejt, Bajrayt,
Von figyelmet égi zaj rád.

Bajreyth, Bayrayt, Beyreyth, Beirájth.

Benned élvez hauszherr, bauráth,

Magyar mágnás, német rajxráth,

Bhayráyt, Bajhráyt, Bheyrayt, Beyhrájt,

Égbe menynyei zshivaj ránt.

Bayhrát, Beyhráyt, Baihrát, Bhayrájt,

Ananásznak tálalsz hajmát,

S lelkesült nép kiált ajváját,

Bheyreyt, Baihrait, Beuhreut, Bhayráyt!

Wagalaweja, Wigalawája,

Wigalawéja, Wagalawája,

Az antrét Wagner ur inkasszálja,
S az énekest »sok« — dicsőség várja...
Alásszolgája!

Köhögő menydörgés; nyerítő nyirettyük;
Niebelungenbráten a nyársával együtt;
Walkür lova lábán összhang-keltő patkó;
Farkon végzett hablány, ugorva patakból;
Egész ménes, nemcsak egy lovas Rienzi;
Levegőt habaró Richter-Biró Hanzi;
Talmigoldbul való jó Niebelungenring;
Nap, hold, mely danolva a viz feneken ring;
Rajnai bor helyett az egész nagy Rajna:
Ne a »Zukunfts-muzik.« mulass magyar rajta!

NYEL-VÉSZET.

— A »Nyel-vörbül«. —

1. Wolf György polemizál:

Nemo profeta stb. . .

Ez magyarul azt teszi, hogy Imre Sándor sem próféta a magyar nyelvészetben. Miért nem próféta? Mert még nem evett próféta epret. Én már próféta vagyok. Én ettelek oh, próféta eper! belőled egy kanállal édesebb mint egy mézzé vált tenger! Ettelek, vagyis kanállal szedtem a tudományt. Én eprész-próféta vagyok! A próféta: a jövő! Az eper: eledele! A prófétaeper: a jövő eledele! Én tehát a jövő evője vagyok! Imre Sándor csak jövővén y.

Eprészkedjem tovább is a nyelv-prófétaóság díszes kertjében! *)

Németfarkas György.

II. A »Fóvárosi kávénéni« közbeszól:

Jaj lelkem teremtette! Mit ejtett ki maga a szájan! Ilyen czúnya szót én még soha se hallottam! Nem isz értem eszt a czúnya szót! Jaj lelkem teremtette! Menjen, szégyelje magát!

Naiv Károlka.

III. Wolf György visszafelel:

Eperedj, profétakarodj a pokolba!

Németfarkas György.

IV. Gábor arkangyal ítél:

Ha én azt tudtam volna, hogy miféle próféta-karmánynyal táplálja a Nyelvem örét Németfarkas úr: be nem vettem volna. Most már tudom, tehát kiadom.

Prófétaepervas Gábor.

A statisztikai congressusról.

Egy lelkes poeta, ujjabban buzgó mese-költő, fogja szerkeszteni a statisztikai congressus »Naplóját.« Hogy az adatok ne legyenek költött mesék: adnak meléje egy statisztikai hivatali számtisztet. Lévéen pedig a »Napló« francia nyelven szerkesztendő, a másik segéd-szerkesztő természetesen nem lehet más, mint francia nyelv-tanító.

A »Napló« első cikke lesz: Adatok a Keleti és nyugoti sógorság és komasághoz; fundálta Greguss, statisztikai adatokkal díszítette Duka Marczel, francia nyelvbe ütötte Schwiland.

*) Csak előre!

A basibozukok borzalmasságai.

— Szerb forrásból. —

A BASIBOZUKOK borzasztó borzas haddelhadserreg, kegyetlenül kikoplalt, rettenetesen rendetlen, szörnyen szörös, és iszonyuan iszik.

Kegyetlenkedésük nem csak a gyermekeket sújtja kik rendesenmegszoktak ijedni torzonborzasztó külsejőktől, hanem a felnőtt szerb hadsereget is, melynek rendszerint azért nem engedik át a győzelmet, mert csatát sem szoktak velök elfogadni. Ami bizonynyal nagy kegyetlenség!

A basibozuk nem csak a nagy szerb hadserget, de még az apró marhát sem kiméli. Volt eset a hadjárat idején, hogy egész gunártatlan libanyájakat megtámadtak a pázsiton; de utálatos természetöknél fogva csak már az esett állatot falják fel; ugyanis mielőtt megennék, megölik.

A kegyetlenkedés annyira természetük, hogy ellenség nem létében önmagukon kegyetlenkednek, ilyenkor t. i. rendszerint Miletics nyelvében gyakorolják magokat.

A basibozukok kegyetlensége azonban legjobban kitészik azon körülményből, hogy midőn nagyon megéheznek, s az ellenség falvaiban se pénzért se fenyegetésre nem kapnak élelmi szert, hát akkor — koldulnak tőlük.

ORIENTALIA.

MILÁN fejedelem a háboru alatt három erős várra támaszkodik műveleteiben; Deligrádon kezdte, Belgrádon folytatja, és Retrográdon végzi.

A beteg V. Murad zultánnak dr. Gorcsakoff azt tanácsolja, hogy üdülési szempontból jó lesz az sziái levegőre menni.

Despotovics ezredes nevét török helybenhagyással Desperatovicsra változtatta.

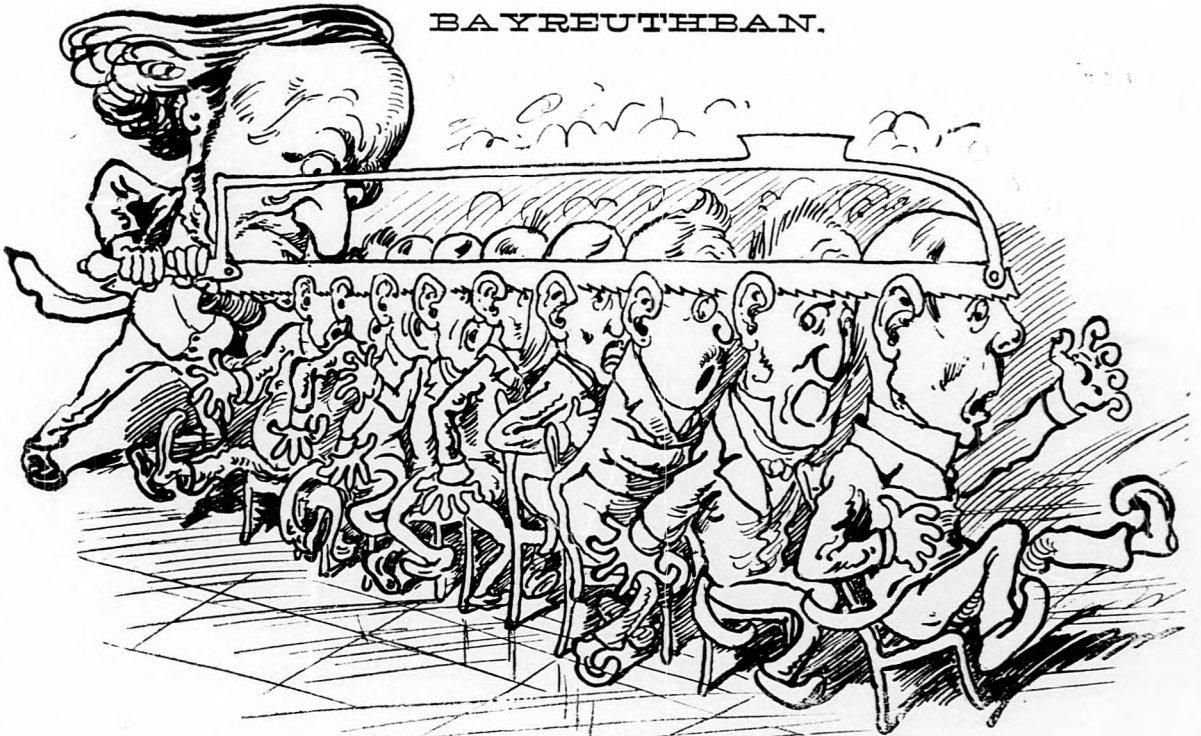
Az okos »Istok« statisztikai adatokkal bizonyítja, és bebizonyítja, hogy a szerbek Belgrad felé visszavonulásának a török harctérről nem más az oka, mint a szerb nemzetnél oly erős és leküzdhetetlen nemes érzés, a — honvágy.

SZERBIÁBAN.

Ha a becsületes rácz a bicskájával hirtelen lekanyarítja egy török fülét: arra azt mondják, hogy barbarizmus!

BAYREUTHBAN.

Ha pedig Wagner Richard egyszerre ezer ember fülét nyiszálja fűrészszel: arra azt mondják hogy műfélvezet!

Földnélküli Milán.

— Nagyon vitézi-játék. 5 felvonásban. —

(Egyvelegítve magyar népdalokból.)

SZEMÉLYEK:

Gorcsakoff a háboru szelleme.

Milán, a fejetlenek fejedelme.

Risztics, ennek adjutánsa.

Az a száz bolond, akit egy csinált.

Andrássy } ismert békepolitikuskok.

Bismark }

Egy nagy csomó önkénytelen önkénytes, és zászlóaljanként egy-egy kovás puská.

I. FELVONÁS.

Gorcsakoff:

Kinek nincsen gyémántos koronája,
Menjen érte el a szomszéd portára.
Mondja meg ott a csibukos gazdának:
Nem szült engem édes anyám szolgának!

Az a száz bolond: (friss)

Széna, széna, széna terem a réten,
Felnjársoznak kedves gazdám a héten.
Ez a világ gömbö gömbö gömbölyü —
Törökország rajta nagyon gyönyörű.

Gorcsakoff: (egy vörös lobogót esóválva.)

Piros ez a zászló, lobog is.
Lobogó láng a szerb maga is,
Eszem a zuzáját, de mokány,
Nosza hát handzsárra szaporán!

Risztics:

Éjfél után ütött egyet,
Gyere Milán, szedjünk megyet.

Milán:

Ha te elmégsz, én is el,
Tőled nem maradok el.

Az a száz:

A töröknek nincs Krisztussa,
Nincs is neki mennyben jussa!
Ej haj menjünk bátran
A kik szerbek valahányan.

Ne áruljunk itten
Macskát a zsákban

(Valamennyien el; — kívül ének hallatszik:)

»Már minálunk verbuálnak kötéllel«
(A többi nem hallható a nagy harangzugástól.)

II. FELVONÁS.

Andrássy:

Ne menj Milán a tarlóra,
Gyenge vagy még a sarlóra.
Ha megvágod a kezedet,
A dudát hogy billegteted?..

And. és Bismk. (duett.)

Nincs édesebb a hevesi dinnyénél,
Nincs szebb dolog a szép szent békességnél.
Eredj Milán haza, szépen pihenj meg,
Ugy is baja van a feleségednek.

Milán.

Bort ittam én, boros vagyok,
Haza mennék, de nem tudok.
Kedves rózsám gyujtsál gyertyát
Mutasd meg Szerbország utját
Merre van!

Gorcsakoff: (dühösen előugrik egy bokorból. Milánt gallerjánál fogva átlöki a Timokon, utána egy marok rubelt vet, mire az önkéntelenek táborá hanyatt homlok gázol keresztül a Timókon, énekelve:)

Gyerünk a ki angyala van,
A rubelnek nagy dőgi van.
Valamennyi rubel ezüst,
Érte — né kérdd kit, — te csak üsd!

(Oda át kapkodnak a rubelek után egymást döngetve, mialatt porfelleg támad az országuton, a porfellegben turbánok látszanak, jatagánok csillognak.)

And. és Bismk. (el énekelve.)

Jaj neki, jaj neki jaj!
Jaj neki, jaj neki jaj!
Ha nincs neki,
Majd lesz neki,
Jó a török majd ad neki...
Jaj!

III. FELVONÁS

(Háttérben gyér görögtűz, egy tuczat mozgósított román, több zaesko péter(vári) fillér, temérdek muszka statista, akiket egy angol-horog húz visszafelé.)

Abdul Kerim : (jó serege élén, énekelve.)

Én vagyok a falu rosza,
Engem ugat minden kutya.

(Muszkaország felé mutatva.)

Roszabb is van a faluba,
Még sem ugatja a kutya.

(Milánt és seregét meglátva, tovább énekel:)

Hej, Milán urfi hová oly szaporán,
Azon a tajtékzó paripán?

Milán :

Szépen ragyog szarva a félholdnak,
Az én népem arra felé ballag,
Mert hol az a félhold ragyog,
Én is oda való vagyok.

*

Szépen kérem Abdul-Kerim uramat,
Ne löje ki alulam a lovamat!

Abdul Kerim :

Erre arra azt a kölyök mindenit,
Lovát félti, nem a maga életit.

(Kardot ránt, Milánra rohan; Milánt ótalmukba veszik embe-
rei, Itt nagy dulakodás kezdődik, miközben több leharapott
fül és orr szomorkodik a porondon; ezt látva a szerbek vér-
iszonyt kapnak, s Milánt a faképnél hagyva rohannak haza
B-lgrad felé, -- a törökök mindenütt nyomukban.)

Milán (magában:)

Nincs énnekem se országom se hazám,
Árva vagyok elhagyatott igazán.
Verje meg a devla, aki rászedett!
Nem jártam volna így hogyha szeretett . . .

(K es er ü en:)

Szomoruan szól az ének,
Temetőbe kít kísérnek?
Bárcsak engem vinnének ki,
Tudom nem siratna senki.

(Vigabban:)

Csörög a kocsi,
Pattog a Jancsi,
Talán értem jönnek?!

Gorcsakoff (megjelenik, Milánt a bundájába takargatja és elviszi magával, énekelve:)

Sárga csikó, sárga csikó sárga,
Ez a gyerek jaj de nagyon árva,
No de se baj, nem lesz soká árva,
Felesége Péterváron várja.

Milán (a bundából)

Néva mellett halászegény leszek én,
Néva mellett palotában lakom én.
Feleségem ölembe fog pihenni,
Gorcsi bátya fogja fiam ringatni.

(A függöny legördül azon reményben, hogy lesz még ennek érdekesebb vége is.)

Sudribunkó.

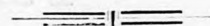
Kerkápolyi pro domo.

*Az al állanak elő, hogy az én házam 3-ik eme-
letéről korlát hiánya miatt az 1-sőre zuhant két em-
ber. Hordárok voltak az iga, a kiknek feladatok a
hordozás, és hordozás közben mindenki könnyebben
zuhanhat lefelé mint ha csak sétálgat, és készséggel
elismerem, hogy a hordár is ember. Ebben tehát nincs
közünk eltérés a nézetekben! Másként áll a dolog a
lezuhanásra nézve. Hogy zuhantak-e vagy nem, azt
nem kutatom, nem feszegetem. Nem tartozik a dolog-
hoz. Tegyük fel, hogy valóban zuhantak: még min-
dig fennmarad akkor is a kérdés, hogy lefelé zuhan-
tak-e? Csak ez a kérdés lényeges. Azokra nézve a
kik a zuhanás tényét a 3-ik emeletéről nézték, az, t. i. a
zuhanás lefelé-valónak tünt fel; a kik azonban föld-
színéről, például a kulturszeminiszternek 3 ezer forint-
ért kiadott 2 szobám valamelyik ablakából szemlélték
a tényt, azoknak már nem tüntek fel az első emeleten
megékkadt emberek, mint fent levők. Nem fogják te-
hát mondhatni, hogy lezuhantak, mert ő rájok nézve
fenn voltak, tehát felzuhanak. Fent vagy lent lenni,
relatív dolog. Az alsó is felső, ha alsója van. Ez
egyszerű.*

S z e r b a l g e b r a.

Tiszta nyereség az,

*mikor general Despotovics Serajevónál meg-
támadja a törököt csak egy üteggel, s vissza-
tér száz üteggel.*

Parturiunt montes, —

nascitur ridiculus mus.

Német homoeopathák gyűlése Budapesten.

Doctor Razir. Meini Herren! Miután Németországban senkinek sem kellettünk, meghívtuk magunkat Budapestre. Talán hálával lesznek ezért Landsmannjaink, és elismerve azt, hogy a német homoeopathikus kulturával Grosztheuschlandhoz hódítottunk egy Barbarenlandot, meg fog bennünket a jövő évre invitálni Köthen, Krehwinkel, vagy legalább Deutsch Brod. De térjünk a dologhoz. Zur Sache!

Mi a mi feladatunk? Miért gyűltünk mi itt össze a deutsche blaue Donau partjain? A dolog egyszerű! Azért, hogy elmondjuk, miszerint mi köztünk léteznek tudós emberek! Tehát elmondom, hogy önök tisztelt jelenlévők, Herr Doctor Borotva Náczi von Szegédin, Herr Johann Doctor v. Kliszter aus Leitmeritz, Petyi von Doctor Piócza aus Kecskemét és mindnyájan kik itt jelen vagyunk, nem a fejünk lágyára esett stomfaxok vagyunk, hanem inkább ügyesen tudjuk, hogy képes kifejezéssel éljek, a t. cz. publicumot finom tapintattal szörmentin borotválni. (*Eieintén mozgás, azután Hoch! Hoch!*) Lehetetlen külön ki nem emelnem egyik jeles tehetségű ifju collegánkat Herrn Hühömér Balog, a ki nem veti meg mesterségünket, bár már a költészet terén is szép diadalokat szokott aratni a magyar divatlapok diszes olvasó közönsége előtt. Igen sajnáljuk, hogy jeles companistája Apollóban Fridzi von Balás, a ki a mi Hühömér Balekunkkal együtt írta nevezetes drámáit, a Muzsák kegye által elkapatva, hűtelen lett a mi pályánkhoz. Herr Balognak hálával tartozunk azért, hogy mint merész lantu verselő is a mi dicsőségünket zengi; az emberiségnek novelláival, verseivel is hasznára van, és a mi szellemünkben dolgozik. Ifju verselő collegánk ezen a téren is az emberiségért működik híven megmaradván elveink mellett. Szép-lelkű ifju kartársunknak, mint ő maga biztosított szerényen négy szem között, biztos szere van a cholera ellen — verseiben. A kinek azokat felolvasta, annak minden choleraja megszűnik. Kritikusai, a kik nem tudják, mi az a homoeopathia, gáncsolják műveit, azt mondván, hogy egészséges ember cholérát kap azoktól. Épen az elvünk diadala, hogy a cholérást

meg zicherre gyógyítja. Similia similibus!!! (*Hosztas Hochok és taps.*)

(A jelenlévők az ifju költő körül csoportosulnak és homoeopathicus receptekből sodorított koszorut tesznek a fejére. — Tableaux.)

Doctor Schlingel. Mondjuk ki a közgyűlés nevében, hogy a mit az előttem szóló mondott, azt mindnyájan magunkévá tesszük! (*Átalanos helyelés. Elfogadjuk!*) Miután tehát minden el lett fogadva, feladatunk egyik részét teljesítettük; tehát induljunk a nagygyűlés második és befejező tényéhez. Induljunk a Margitszigetre, a hol a nagyobbiszertü eszem-iszomhoz már az előkészület megtörtént. (*Elfogadjuk. Vivát!*) (*Mindnyájan fölkerekednek és a szigeti alsó korcsmában a nagygyűlés programjának végpontja nagy zajjal kimerítettik.*)

»CSALÁDI LANT.«

Motto : O du Heber Augustin.

Elkongatták a nyolczat,
Gyertyát gyújt a eseléd,
Az árvaszéki dolgok-
Ból immáron elég.

Lefekszem a dívánra,
S a vacsorát lesem,
Az ablaknál strimpflit köt
Az én szép kedvesem.

S míg a szakácsné ott künn
Puhítja a babot,
Mert még nem vacsorálunk,
Én verset faragok.

Vadnai ur lapjában
Vasárnap adja ki,
Ma péntek van, siessünk,
Hogy átadjuk neki.

Jól megy, biz isten, jól megy,
»Hús« »bús« »kemény«, remény«!
Hogy így ömöljön, folyjon:
Bizon nem hittem én.

Még egy rím, egy láb, egy pont —
De jó a szobalány:
»Tálalva van!« — A végét
Majd vacsora után.

Almady Gyöző.

Peczek Demeter levele a gránicról.

— A Böskéhez. —

Édes rózsám, rozmaringom virágom!

A MELY levelet te nekem küldöttél, vettem és olvastam az posztomon, a hova a ráczok olyan közel vannak, hogy egy jó kémenyre fött gölödinyvel

ugy fejbe lehetne kóllintani a fejöket, hogy azt se mondanák bikmak.

Más ujságot nem írhatok, minthogy mióta itt vagyunk mind az szervianok, mind az fehérség között úgy el van terjedve az Molináry baka becsülete, mint az tűzön a szalonna bőr.

Miután az törökök a kutyafejű tatárokat hivták segítségül, a szervianok is besterket kértek a görögöktől; de ez nem ér egy ütöt taplót mert mint oda haza az Dragon Mihály bácsi szokta mondani zsidó görög mind egy ördög. Aztis mondta erre káplár ur Flinta, a ki a mostan folyó dolgokról többet tud mint egy szervian lajtnant, mert hát a tavalyi kalendáriumot kétszer előről, kétszer hátulról végig olvasta — azt mondta mondom erre, hogy: nem szeretem ha a balha is köhög, minek avatkozik a dologba a görög.

A muszka sem igen nagy kedvvel dorombol közbe; mert elég beteg az a ki beteget emel; de hiába is volna közbe; mert az angliusnak annyi esze van, hogy azt is tudja mennyit tojik egy rap a ferhéczí bíró tyuka; de meg most a törökök olyan éles kardokat kaptak a minék a bátyja Bécsben borotva.

Fránya egy katona a szervian, már nekem csak a zajtkeveremre is kellene egy kocsi derékkel ha meg aztán a puskám is szállitanám, abba a harmathasító bocskorba olyat szaladnának, hogy Mezsopotániába lennének fölöstökömön, hiába ordítanak: **U t c z u b o c s k o r — m e g n e m o c s k o l j!**

Láttam azt a késaszonyt is, a ki krénoliny helyett nadrágba jár, azt mondták, hogy Markos; de biz vézna egy teremtés. Most nem is mutatja magát ez a borzas hajú büti boszorkány vagyis amazony. Különban nincs pénze se a töröknek, se a szerviannak csak az angolnak van annyi, hogy mustba fürdik és kolbásszal törülközik.

Hogy otthon nem vagyok, sokszor énekelem:

*Felzántom én az ferhéczí nagy utcát,
Vetek bele piros pünkösdi rózsát.
A két szélén fehér rózsá nyildogál,
Közepébe barna kis lány sirdogál.*

*De magas az öreg templom teteje,
Rigó madár fészket rakott feléje.
Éjjel nappal az a madár szólása:
Minden finak jó az maga hazája.*

Immár bezárom levelem és küldök ha az postai hintó elbirja másfél batalium csolkot, hogy ki tartson még haza érek.

Peczek Demeter

38. inf. regiment ritter von Molináry.

„Wagalaweja“

(Disertatio wagneriana.)

Én Zeusz a beyreuthi Olymp istene kiáltok hozzátok féloperistenek, kik hegyemet benépesítetek s pásztori sipokkal, lanttal, hegedűhvel, trombitaharsogással, czimbalomzengéssel dicsőítitek nagy nevemet, így kiáltok hozzátok: »Weia! Wage! Wage an Welle, welle zur Wiege! Wagalaweia!«

Tugjátok-e, hiveim, mit jelent ez olympi zöngelem a ti félisteni nyelveteken? Azt, hogy itt az Olympon holmi »dividenda«-osztogatással nem szentségtelenítjük meg Zefszt, itt kiki menyei manával és ambróziával él; s a »Rheingold«-ot, nem goldban ugyan csak banknótában, magam huzom az ujjamra, önöket pedig egy év múlva, ha az Olympon újra jelentkeznek, herczegileg jól tartom — gumpendorfi nektárral s meg is törlöm a szatókat utána. Addig Weia Wage! Hintázzanak tova a hullámon, uraim és asszonyaim — zarándokoljanak vissza szépen bölcsőikhez és »Schaffens auch ein andresmal!«

Legyenek hát Wagalawigan, s csak Wagalawárjatok!

I. Wagalagner Richard,
bajrajú Hangúr.

Egy kávé mérés hébéjéhez.

FELÉKSZEL e még rám, vagy már elfeledtél,
Mint a futó szellőt a mező virági?
Lesed-e az ajtót, hogy tán én jövök most
Szép piros arczod és szőghajad csodálni?

Nem merek, nem bírok odamenni, mert a
Világrenddel vagyok miattad faséba . . .
Miért hordoz kávét léha gavallérnak
Az én szép szerelmem, szívem királynéja?

Oh ne feleld engem, mert szerelmem olyan
Szünetlen hordom, mint te a cukrot, kávét.
El is megyek hozzád, csak köny ne kisérje,
Mit akkor mondok, az örömteljes »Ávvét«.

Édes ábránd ringat . . . ott vagyok, a schankban,
És nézek a maga csillagos szemébe . . .
De csönget a vendég . . . »Róza, vizet hozzon!«
— Oh vidd oda néki, és öntsd nyakon véle!

Aurorus.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Virágmányos folyamodvány.

Tekintetes Szolgabíró Ur! Talán a keleti háboru tonnája szétrobbanása felpuskaporozta annyira az egész légkört, hogy még némely házas személyek közé is az ellenségeskedés löporos töltényét szórá. Ily erkölcsi vészthozó hadat üzent a jelenleg már ártatlan férjnek Fazekas Jóska tölgyesi hivemnek a házassági szentségtörés ingoványában már két évig hallgató, s Kövesden állomászó Hedlicska Agnes. A szenvedélyek tövisbokrán termett ezen asszony másod ízben csülyed már férjétől önkénytes elválás vészörvényébe, hanem Tens. Főbíró Ur nagy szellem — hitérzület, — s rendületlen igazság szeretete 1873-ik évben aug hó 10-én vaskarokkal karonfogva e makacs szökevényét férje tüzhelyéhez tereltetni lángbuzgólkodott.

Azonban rövid idő alatt e nádszáltermészetű nő ismét férje oldaláról vétkesen lehámlott, s a házas élet aranykötelékét galádul széttepvén, kapufától veve bucsut. E helyt egy küssé megállapodni, s a tényládékat őszintén felfedezni lé-

lebbe vágó, s ügyderítő kötelmemnek tartom. Ugyanis e család egy új jobb forduló pontra lépett t. i. az érzéketlen nejtől elhagyott férj, a házassági béke háborítóját, zátonyát, azaz Károly fiát külön házba helyezte, ettől végleg végleg elválatkozott; de e percztől fogva nincs ki főzne neki, ki mosson, foltozzon rá, ki dolgozzék földbirtokán: bug szakadatlanul mint a fészke pusztulását érző veréb, életsora nem más, mint bútengeren kidomborodó lávasziget, létfeladata unalmas, mintha csak a sivatagon laknék, ezen nejtől szenvedett elhagyás s gyomorgöresőt okozó törvénytelen özvegyi állapot inkább tarolja le csonthusát: mint a szőlőhegyeket tönkresilányító országos fagyescsapás. Ezen józan élető öntudatos — de méltatlan sorsviharozott férfit, hol keressen jótékony ezerjófűvet vérpatakzó sebfekélyére? a lelkipásztor tanitmány pallosa a hiéna tején táplált feleség sziklakemény szívüregén váltig megtompult; de az ügy mérlegébe vetendő bölcsesség fente kardját Tns Főbíró Ur a világhódító Nagy Sándor királyként csakhamar ketté vágandja a csomót! hiszen ha a büszült hárcmezőn ily erély páncézzal körülvertezett tábornokok kimagasulnának: a minő az államgépezet vezényletén Tens Uraságodban tündöklük: a lázuló szebifaj a leveretés diótörő fogójába rég kerülendett már.

Igazság győzhetetlen bajnoka! méltóztassék tekintetbe venni azt: hogy az elkeseredett Fazekas Jóska szívén a fájdalom áramlat medrén kívül csapang már! fogy a párduczos magyar a divatszériü öngyilkosság terén is, komolyan lehet tartani attól is, nehogy némi észficzam folytán a fennjelzett férj is a kinyötrelemtől feldagadt porhüvelyét a gőzmozdony előtti földrerogyás nyomán gyászosan leapasztani szerencsétlenkedjék. Ezen érvek alapján hivatva érzem magamat Tens Főbíró Ur igazság szirtjén feneklő areopágját alázatos kérelmem ágyuzajával aziránt ostromolni: miszerint a keserv fertőjébe merült Fazekas József élet zaharájába az eltűnt zöld Oazt visszarázsolni, s a hűtlenség szörnyetegétől megszállt nejt Hedlicska Agnest egy pandúr alaku arszlán rózsakarján haza vezettetni, közsémben a botrány csüvét légmentesen bedugaszolni, s így bámulatos tevékenység- s érdemkoszorujába új gyémántkövet fűzni nagylelküleg kegyelmeskednék. Epedve várva az elveszett juh hazatértét, s az óriási vívmány új diszpeldányát, Uri kegyszekrényébe zártan vagyok. Tölgyesen július 13-án 1876. **Ondrejkovics János** tölgyesi plébános.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— S. A tudósítást az extra ordináncz csak a jövő számra liferálja. A kedvezmény megadatik. — **Félegyháza, Á.** Válik belőle. — **Technicus.** Ez is jó. — **MÉKV.** A jövő számban. — **Buvár.** Dícsőségesen kiállja. — **Nagy-Kanizsa, R.** Az orthografiái hibákat lezámítva, semmi eredetiség bennök. — **Bpest. E. E.** Monumentalis!

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió uteza 80-ik szám alatt.

Budapest 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hírdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmel.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2	frt.
félévre	4	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az Athenaeumba küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap.
képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Télfy, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Minden vasárnapi szám művészi kivitelű **képeket** hoz.

Előfizetési ára:

(júniustól szeptemberig).	6	frt — kr.
évnegyedre	4	„ 50 „
félévre	9	„ — „
egész évre	18	„ — „

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig szív és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt 25 kr.
félévre	2	„ 50 „
egész évre	5	„ — „

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál
(Bécsben Goricheck, Stepfansplatz 6.) kapható:

Az aranyozott kor.

Amerikai regény 3 kötetben.

Irták

Twain Márk és Warner Károly Dudley.

Angolból fordította

Mudrony Pál.

Ára a 3 kötetnek 3 frt.

E regényben Twain és Warner, amerikai humoristikus írók, az északamerikai Egyesült Államok modern társadalmi életét igen élénken, érdekesen és tanúságosan írják le. A hirtelen meggazdagodási vágy, a szédelgés és corruptio korszaka van itt feltüntetve regény alakban. Mindenféle eredeti jellemek szerepelnek abban, minőket nem alkothat költői fantasia, hanem csak a véteikben és erényeiben egyaránt nagy észak-amerikai köztársaság. Sokat tanulhatunk abból, különösen mi magyarok, mert nem csak magunk előtt látjuk az amerikai családi és politikai életet mindenféle alakzataiban, hanem főleg azért, mert társadalmi kinövésünk sokban hasonlítanak az amerikaiakhoz, habár köztársasági erényekben ma még nem igen hasonlíthatjuk össze Magyarországot Északamerikával.

B E L L A H.

Regény.

Irta:

Feuillet Octáv.

Fordította:

Sasvári Ármin.

Ára 1 frt 20 kr.

Feuillet Octávnak, a francia olvasóközönség e kedvencének oly művét mutatjuk be a magyar olvasónak, melyet élvezettel, gyönyörködve olvasunk; mely érdeklődésünket mindvégig lebilincseli, bár nem csigázza fel a feszültséget olaszközzökkel, hogy fásasztóvá váljék. Meséje érdekes epizód azon polgárháborúból, melyet a Vendée és a Bretagne folytatnak az első francia köztársaság ellen; hősei rokonszenves jellemek, remekül festett típusok; megismerjük a rajongó royalista nőt, ki gróf Pelven a Lafayette szabásu republicanus parancsnok iránt ideális szerelmet táplál; a gögös Kergant vicomte-ot, »Liliom«-ot, a »chouan«-ok bálványozott, regeszerű hőseit, a fanatikus chouan-okat, a könnyű véru törül metszett republicanus vitézeket, az utolsó jacobinus t; megannyi érpekes alakok a mind végig élénken lüktető, mozgalmas dráma-ban, melyet Feuillet kitünő tolla ebeszél.

R A Y M O N D E.

Regény.

Irta:

Theuriet André.

Fordította:

Sasvári Ármin.

Ára 90 kr.

A művelt lelkű olvasó, ki a regényirodalmat nem tekintí gyári készítménynek, ki nem azért vesz kezébe regényt, hogy idegfeszítő képtelenségekkel felizgassa kedélyét: gyönyörködni fog e költői tollal írt elbeszélésben, a bűbajos leírásokban; vonzódni fog a szereplő rokonszenves alakok iránt, érdekelni fogják a mesterileg vázolt lelki állapotok, küzdelmek; feszült figyelemmel fogja kiérni a minden részében gondosan szőtt, művésziileg elbeszél, lebilincselő mesét; megégedetten teendí le e valóban poetics munkát.

A TÜNDEÉR-ÖV.

Regényes elbeszélés hét énekben.

Irta BULLA JÁNOS.

Ara 80 kr.

E művel nem csak új nevet vezetünk be a magyar szépirodalomba, de új tárgyat, új zsánert, még nyelvet is újat, amennyiben a szerző a magyar népmesékre csak némileg támaszkodó alkotását a népies és a műnyelv közt közeget tartó majd szentimentális, majd humoros nyelven beszéli el, minde nütt figyelemmel arra, hogy a helyzetek festése a gyermekded tisztaság objektivitásával legyen olvashatóvá téve mindeniknek. Alapjában, cselekményében e mű teljesen eredeti, azon merész fordulatra alapítva, hogy a tündér, ha övét elveszti földi leány lesz, e mozzanat következményeit fonja tovább leírva a lány csalódását a földi világban, melyet nem ért az emberekben, kik nem híven tündéri voltát, boszorkáynak fogják. — s az ifjuban, kinek végzetes szerelme, mely pedig egyedül nyújthatott volna kárpótlást az elvesztett tündérországért, szemben az emberek előítéletével, meghűl, s ki tétlenül engedi, hogy szerettét máglyára hurcolják. Innét azonban az elítéltet megmenti egykori szerető tündértársa, ki a műben a boszuálló hatalmat képviseli, megindítva abban egy új fordulatot, mely rohamával aztán eleget tesz a költői igazságszolgáltatásnak. A mű ezen leginkább elbeszélő hangon tartott része tragikusan végződik, amennyiben maga a boszuálló is, sújtva lesz az általa embertől ember ellen fordított harcz következményeiben.

Jókai Mór legújabb regénye:

Egész az északi polusig!

vagy:

Mi lett tovább a Tegethoffal?

Regény két kötetben. A hajón hátramaradt egy matróz feljegyzései nyomán írta Jókai Mór. Ára 1 frt 80 kr.

Jókainak legnagyobb bűneül azt hozta fel a kritika, hogy fantazija nem mindig képes magát beletalálni a szemmel tartandó korlátok közé s nem egyszer tulcsapong azokon. E regénynél nincs többé ilyen korlát, a képzelet teremtő ereje szabadon csaponghat itt szárnyaival s nincs köve sem térhez, sem időhöz. Visszarepül a jelen időből a történelem előtti világteremtés korszakáig, az ősember idejébe s a bibliai genesis egy töredékét szemünk előtt engedi lefolyni. Szeropelteti az őslénytan csodaszörnyeit s halottaiból támasztja fel a homo primipilust, s előttünk növesztvén meg a füvet és kifejlesztve az állatot. A huszere esztendő előtti korszak ölelkezik itt a maival, a költészet lendületével segítve ott, a hol a buvárló tudomány még hézagot hagyott. S a mellett nem egy tudományos elméletnek költői alakban ismertetése es csupán, mint a Jules Verne-féle regényekben látjuk, de valódi regény, érdekes mesével, bonyolódással, katasztrófával, és kifejűdésével, mely vonz, leköt és elbájol s egészen elfeledtetni velünk. hogy oktat is.